



KLÍMAMOZI (A KIJÓZANÍTÓ IGAZSÁG)

A Climate: The Movie (The Cold Truth) c. dokumentumfilm magyar szövege

KLÍMAMOZI (Climate: The Movie, The Cold Truth,
<https://climatethemovie.net/>)
Írta és rendezte: Martin Durkin,
Producer: Tom Nelson
Forgalmazó: Clintel Intelligence Foundation

A film a 2007-es The Great Global Warming Swindle folytatása. A Climate: The Movie 2024 márciusában lett közzétéve, és ingyenesen elérhető online, 28 nyelven, kötöttük magyarul is. A dokumentumfilmet Tom Nelson podcaster készítette, aki az elmúlt két évtizedben mélyrehatóan követte a klímavitát. Nelson és Durkin felkérték a Clintel Alapítványt, hogy segítsenek a film promóciójában és forgalmazásában.

A film elérhetősége: <https://climatethemovie.net/>
Clintel-bemutató: <https://clintel.org/climate-the-movie/>
Filmvetítés a PBK energia-munkacsoport („Mennyi? Mi mennyi?” XXIII): 2026. január 19.
A magyar szöveg elérhetősége: <https://pbk.info.hu/energetika-es-klimapolitika/>

Fordítás: Szarka László Csaba (2024. március 25.)

A magyar szöveg közzététele a PBK energia-munkacsoport weboldalán: 2026. január 24.



KLÍMAMOZI
(A KIJÓZANÍTÓ IGAZSÁG)
A dokumentumfilm magyar szövege

Emberek haldokolnak.

Összeomlik a teljes ökoszisztéma.

A tömeges kihalás kezdetén járunk,

de csak a pénzről lehet beszélni,

és az örök gazdasági növekedés meséiről.

Hogy merészel!

Ez a történet arról szól, hogy egy különönc környezeti
ijesztgetés miként alakult át hatalmas globális iparrá.

STEVEN KOONIN - Ez egy csodálatos üzleti lehetőség, nemde?

Ha klímát akar, mi biztosítunk klímát!

TONY HELLER - Hatalmas pénzről van szó.

Ez egy hatalmas pénzcsalás.

JOHN CLAUSER - Már nem csak milliárdok,

hanem dollárbilliók forognak kockán.

Ez az önérdék története,

és nagy állami finanszírozásé.

ROY SPENCER - A hozzám hasonló emberek karrierje

az éghajlatkutatás finanszírozásától függ.

Ezzel foglalkozom a pályafutásom kezdete óta.

A többi klímakutató

teljes pályafutása során ebből él.

Nem akarják, hogy ennek vége legyen.

MATTHEW WIELICKI -Amennyiben a CO2-nek nincs

olyan hatalmas negatív hatása, mint állítottuk,

hogy eredetileg volt,

miként maradunk benne az üzletben?

TONY HELLER - Nagyon sok ember megélhetése múlik rajta.

Ezt nem fogják feladni.

Ez a tudomány korrupciójának története.

PATRICK MOORE - Nem igaz, hogy klímavészhelyzet

van most ezen a bolygón.

Ilyen ... nincs. Nincs rá semmi bizonyíték!

WILLIAM HAPPER - A klímariogatás ostobaság, tudod. Ez egy álhír.

Soha nem szerettem, hogy „álhír”. Szerintem a "csalás" jobb szó,

de együtt tudok élni a „álhírrrel”.

Ez egy történet az olyanok zaklatásáról és megfélemlítéséről,
akik kétségbe merik vonni a klímariogatást.

MATTHEW WIELICKI - Nyíltan kiállni a klímaváltozás ellen, vagy arról szkeptikus módon beszélni, lényegében karrier-öngyilkosságot jelentett.

BENNY PEISER - Az aktivisták még arra is vetemednek, hogy a kételkedés minden formáját büntetendővé tegyék. Ami történik, az támadás az egyéni szabadság ellen. Csodálatos módja a kormányzati hatalom növelésének, ha létezik világméretű egzisztenciális veszély. Nos, akkor szükség van egy hatalmas világkormányra, ami legyőzi a veszedelmet. BENNY PEISER - Mindenféle önkényes intézkedést hoznak a bolygó megmentésének nevében.

WILLIAM HAPPER - Az emberek hirtelen az egész világon ellenőrzés alá kerültek. Ipari haladásnak hívtuk. Az ipari forradalom óta a fejlődés, ami a szabadpiaci kapitalista tömegtermelésben végbement, egyre több árut tett egyre megfizethetőbbé, egyre nagyobb számú embernek. A tömeggyártás kéz a kézben haladt a tömeges fogyasztással. A jelenkorban a hétköznapi emberek olyan jólétet élveznek, amilyen az emberiség történelmében még sohasem volt. De mindeközben azt hajtogatják, hogy elpusztítjuk a bolygót. A számítógépek kiszámolták, mi vár ránk, ha egyre többet termelünk és fogyasztunk. Az időjárás rosszabb lesz. A bolygó fel fog forrni. Nekünk, kapzsi embereknek el kell fogadnunk, hogy életmódunknak korlátai vannak. Fogyasszunk kevesebbet. Utazzunk kevesebbet. Akik tagadják a klímaválságot nem csak tévednek... Veszélyesek is! Szétszórják a kételkedés mérgét a hiszékeny lakosság körében. Ezeket a tagadókat kerülni kell, megszégyeníteni és cenzúrázni. Mert ezek a klímatagadók laposföld-hívők. Tudományellenesek. A New York-i Egyetemen tanít az egyik ilyen klímatagadó. Steven Koonin professzor egyike Amerika vezető fizikusainak. Obama elnök tudományos tanácsadója volt, valamint a Caltech alelnöke és elöljárója. A Caltech a világ egyik legrangosabb tudományos intézete.

STEVEN KOONIN - Klímatudományt tanítok
hallgatóimnak a NYU-n.

És mindig azt mondom nekik:

Saját szemével ellenőrizze az adatokat és a cikkeket.

És mindannyian tágra nyílt szemekkel

kerülnek ki a kurzusról-

Koonin professzor legkelendőbb könyve, a „Tisztázatlan”,
azt állítja, hogy azok a főáramú tudományos tanulmányok,
amelyeket a hivatalos szervek elfogadnak,
maguk sem nem támasztják alá azt az elképzelést,
hogy egyáltalán létezne valamiféle klímaválság.

STEVEN KOONIN - Természetesen tagadónak bélyegeztek meg.

Amire azt válaszolom:

Mondják meg, mit tagadok.

Mert közvetlenül idézem

az ENSZ hivatalos tudományos jelentéseit.

Dick Lindzen szintén elutasítja a klímariogatók állításait.

Ő a világ egyik vezető meteorológusa.

A meteorológia professzora volt

a Harvard Egyetemen és a MIT-n, és

dolgozik az ENSZ Kormányközi Éghajlatváltozási Testületének,
azaz az IPCC-nek.

RICHARD LINDZEN - Még a Kormányközi Éghajlatváltozási
Testületnek is.

Ha megnézzük az 1. munkacsoport jelentését...

mert az 1. munkacsoport jelenti a természettudományt:

Ők nem támasztják alá egyik állítást sem.

És biztosíthatom Önt, miután szolgáltam is ott... az állítások
elfogultak.

De egyetlen igazi tudóst sem sikerült rávenni, hogy beleegyezzen
néhány agyonreklámozott ostobaságba.

Will Happer is klímatagadó,

aki egyúttal Amerika egy másik vezető fizikusa.

Három elnök tudományos tanácsadója volt,

és a fizika professzora mind

a Columbián, mind a Princeton Egyetemen.

WILLIAM HAPPER - Azt a huncutságot hirdetik,

hogy a tudományos igazságot a konszenzus határozza meg.

A valódi tudományban, amint mindenki tudja, mindig vannak viták.

Tudja, a tudományban semmi sem dőlt el,

csak... abszurd, amikor az emberek azt mondják

az éghajlat tudománya teljesen tisztázott.

Nem ... nincs olyan, hogy „tisztázott tudomány”.

Főleg az éghajlat esetében!

Dr. John Clauser az egyik legrangosabb

tudós a világon.

2022-ben megkapta a fizikai Nobel-díjat.
JOHN CLAUSER – A tudomány, ahogy mostanában művelik,
szerintem borzasztóan rossz.
Nagyszámú tudós van
akiknek a nézete ezzel élesen szemben áll.
Kétkedőknek mondják magukat.
Mivel már nem aggódom amiatt, hogy
megvonják tőlem a kutatástámogatást, vagy kirúgnak az
állásomból...
Klímaváltozás-tagadónak nevezem magam.
Ezek a kiváló és tekintélyes tudósok,
és a hozzájuk hasonlóak: nem laposföld-hívők.
Nem tudománytagadók.
Vajon miféle bizonyíték készítette őket arra,
hogy elutasítsák a klímariogatók ostobaságait?
A hivatalos állítás szerint a jelenlegi hőmérséklet
példátlan, és veszélyesen magas.
Lehet ellenőrizni, hogy ez igaz-e,
mert vannak bizonyítékok a Föld éghajlati történetéről,
több száz évre, több ezer évre,
de akár több millió évre visszanyúlóan is.
A Holt-tenger melletti Júdeai-sivatag.
Nir Shaviv, a Racah Fizikai Intézet professzora,
nyomokat keresni jött ide.
Ez a hely több ezer évvel ezelőtt víz alatt volt,
és a sziklákba vésett vonalak
a hozzáértő olvasónak
a Föld éghajlat-történetéről mesélnek.

NIR SHAVIV – És íme az éghajlat:
A tó medrénél vagyunk
ami egykor a Lisan-tó volt.
Ez a tó, az utolsó nagy eljegesedés végéig létezett.
A tó szintje akkor talán
kb. száz méterrel lehetett a fejünk felett.
Ha a múltbeli klímát akarjuk rekonstruálni,
bizonyítékokat, nyomokat kell keresnünk.
És amikor a tó létezett, voltak a fenékén lerakódások...
és ha itt megnézzük ezeket a rétegeket, valójában képesek vagyunk
rekonstruálni, hogyan változott az éghajlat.
A melegebb víz több életet jelent. Az itt talált felhalmozódások:
kagylók és tengeri élőlények csontjai,
és mindenféle egyéb változások
tükröződnek a tómeder ősi rétegeiben.
A vonalak egyfajta hőmérőként működnek.
És ez csak egy módja annak,
ahogyan a geológusok képesek rekonstruálni a múlt éghajlatát.
NIR SHAVIV – Mehetnénk másutt cseppkőbarlangba
megfigyelni a állócseppkő évgyűrűit.
De vehetünk fúrómagot is az óceán fenekéről,
majd megfigyeljük benne a rétegeket,

és sok más helyre elmehetünk.
De szerintem ez az egyik legszebb hely,
mert közvetlenül láthatjuk,
tényszerűen látható, hogyan változott az éghajlat.
Tehát, ha visszatekintünk az időben, mit találunk?
200 millió éven át dinoszauruszok kóboroltak a Földön.
Egy termékeny, sűrű erdőkkel teli, élettől hemzsegő Földön.
És ezalatt a 200 millió év alatt soha,
soha nem volt olyan alacsony a hőmérséklet, mint ma.

STEVEN KOONIN - Ha visszalépünk az időben, mondjuk... 200 millió évet,
talán 13 fokkal is melegebb volt, mint most.
Tehát geológiai szempontból
a mai helyzet egyáltalán nem példa nélküli.
Az legutóbbi 500 millió év folyamán
a hőmérséklet nagymértékben változott.
De ezalatt szinte mindig
sokkal, de sokkal melegebb volt a Földön, mint ma.
A legutóbbi félmilliárd évhez viszonyítva
a Földön jelenleg kivételesen hideg van.
Valójában nagyon kevés alkalommal
volt ilyen hideg.

STEVEN KOONIN - Viszonylag hideg van.
Talán nem most van a leghidegebb
500 millió éves léptékben, de elég közel állunk hozzá.
MATTHEW WIELICKI - Rendkívül hűvös időszakot élünk,
a legutóbbi 550 millió évre visszatekintve.
Valójában a legutóbbi 550 millió év folyamán csak egyetlen
időszakban
volt olyan alacsony a hőmérséklet, mint ma.
Az emlősök, akik jelenleg belakják a Földet
körülbelül 60 millió évvel ezelőtt kezdtek kifejlődni,
amikor a világ sokkal melegebb volt, mint ma.
MATTHEW WIELICKI - Nézzük csak a legutóbbi 65 millió évet,
azaz a dinoszauruszok kihalása utáni időszakot.
Az emlősök kezdik tényleg átvenni a hatalmat, és
evolúciós őseink kijönnek a szárazföldre.
A legutóbbi 65 millió éven belül minden egyes időszakban
melegebb volt, mint ma van.
A földi emlősöknek, így az embernek is,
úgy tűnik, a meleg időszak virágkort jelent.
Melegebbet, mint ma.
PATRICK MOORE - Kétségtelen, hogy a földtörténetben a meleg
időszak
mindig jobb volt, mint a hideg.
Trópusi faj vagyunk.
Egy meztelen emberi lény árnyékban
20°C-on kihűl, és elpusztul.
Az Egyenlítőn fejlődöttünk ki, Afrikában.

És az egyetlen magyarázat arra, hogy képesek voltunk
végre onnan eljönni:
a tűz, a menedék és a ruházat.
A legutóbbi 50 millió év folyamán
a hőmérséklet folyamatosan csökkent,
és a Föld belesodródott a Föld abba, amit a geológusok
a kainozoikumi jégkorszaknak neveznek.
Ma is ugyanabban a jégkorszakban élünk.

PATRICK MOORE - Amióta kiterjedt jég van a sarkvidékeken,
azóta van jégkorszak.
Ezzel mindenki tisztában van, aki valamit is tud
a földtörténetről.
Ez egy jégkorszak.
50 millió éves lehűlési időszak végefelé járunk,
és azt mondják, túl meleg van.
Ha ráközelítünk az legutóbbi néhány millió évre,
csökkenő hőmérsékleteket látunk.
És ezen belül az történik, hogy
rendkívül hideg és kissé enyhébb időszakok váltakoznak egymással
A rendkívül hideg időszakokat glaciális maximumoknak nevezzük,
amikor a bolygót nagyrészt jég borítja.
A valamivel kevésbé hidegeket pedig glaciális minimumoknak
hívják,
amikor a jég a sarkokra korlátozódik.
Szerencsére a legutóbbi 10 000 év,
az úgynevezett holocén folyamán, valamivel kevésbé hideg
glaciális minimumot élünk át.
Az enyhébb időjárás hatására az emberek elkezdtek előbújni
barlangjaikból, és több ezer évvel ezelőtt
megkezdődött az első nagy civilizációk felemelkedése.
Egy boldog időszakban, amely
sok tanulmány szerint
jóval melegebb volt, mint ma van.
Ezt „holocén éghajlati optimumnak” nevezik.

STEVEN KOONIN - Optimumnak nevezték, mert
az emberek azt gondolták, hogy a melegebb jobb.
Azóta a hőmérséklet csökkent
és ingadozni kezdett.
A római korban boldog meleg időszak volt,
ezt brutális hideg időszak és a sötét kor követte.
Aztán eljött a langyos középkori meleg időszak,
ami sok cikk szerint a maihoz hasonlóan meleg, esetleg még
melegebb volt.
Ezután egy különösen hideg időszak jött,
ami Kis Jégkorszakként ismert.
Ekkor volt talán a leghidegebb a legutóbbi 10 000 év során.
És íme:
A római kori meleg időszak...
a hideg sötét kor...

a Középkori Melegidőszak,
aztán a nagyon hideg Kis Jégkorszak,
ahonnan a legutóbbi 300 év folyamán
jövünk kifelé.

A világ leghosszabb műszeres hőmérsékleti idősora
Közép-Angliából származik, és azt mutatja, hogy:
a Kis Jégkorszak legrosszabb időszaka, 1650 óta,
a hőmérséklet enyhén emelkedett,
valamivel több, mint 1 Celsius-fokkal.

WILL HAPPER - A közép-angliai hőmérsékleti idősor
egyedülálló kincs a világod, jó tudni.

Ez a leghosszabb folyamatos megfigyelés,
és egyáltalán nem egy félelmetes idősor.

A Kis Jégkorszak mélyén kezdődött,
úgyhogy látható benne a Kis Jégkorszakot követő enyhe
felmelegedés,

Nincs ebben semmi félelmetes, amitől
ma, a megfigyelési időszak végén tartanunk kellene.

A ma megfigyelt felmelegedés legnagyobb részét
a Kis Jégkorszakból való kijövetel jelenti, bármi is okozta azt.

DICK LINDZEN - A teljes időszakot tekintve
az iparosodott időszakban ... körülbelül 1 Celsius-fok melegedés
volt.

Hogy ezt az egy foknyi emelkedést el tudjuk képzelni,
nézzük meg a New York-i Central Parkot.

A megfigyelések szerint itt nincs
1940 óta hőmérsékletváltozási rend.

De egyik évről a másikra,
az átlaghőmérséklet 3°C-kal is változhat,
anélkül, hogy sok New York-i észrevenné.

A legmelegebb év az 1960-as években,
a leghűvösebb pedig 2000-ben volt.

A kettő közötti különbség 5°C.

STEVEN KOONIN - Az átlagos hőmérséklet ezen a napon,
ebben az évben 5 fokkal különbözhet
attól az átlaghőmérséklettől,
amit egy vagy két évvel azelőtt határoztak meg.

WILL HAPPER - Tudja, amikor hallom, hogy az emberek arról
papolnak, hogy

1,5 Celsius-fok a civilizáció végét jelenti,
Azt hiszem, jól beszívtak,
esetleg megőrültek.

A 1880 óta leolvasott hőmérsékleti adatok szerint
nagyon enyhe hőmérséklet-emelkedés volt.

Ezen a grafikonon csak az Y tengely megnyújtásával
vehető észre a növekedés.

Ezt a hivatalos szervek által használt emelkedő vonalat
tekintik a globális felmelegedés bizonyítékának.

De vajon pontos-e?

Prof. Ross McKittrick szakértő

a statisztikai elemzésben, a Guelph Egyetemen.
Eszrevett valami furcsát
a jelenkori hőmérsékleti idősorokban.
A hőmérők akár ugyanabban a földrajzi régióban,
nagyon különböző értékeket mutatnak,
attól függően, hogy hová helyezték őket.

ROSS MCKITRICK - Érdekelte a kérdés,
hogyan miként magyarázható a felmelegedés térbeli mintázata.
Van, ahol nagyon melegszik,
másutt meg nem nagyon,
és kiderül, hogy a hőmérséklet szorosan korrelál
a gazdasági tevékenység térbeli mintázatával.
Ahol több ember van,
és intenzívebb az emberi tevékenység,
nagyobb a hőség is.
Ezt városi hősziget-hatásnak nevezik (UHI).

WILLIE SOON - Nézzük meg a városi hősziget-hatást Londonban.
A beépült Londonban sokféle tevékenység folyik,
általában néhány fokkal (Celsius-fokkal),
akár 4-5 Celsius-fokkal melegebb van, mint a környéken.
Ez az urbanizációval együtt járó jelenség.
Arról van szó, hogy a beton visszatartja a hőt.
Szemléltethetjük e hatást
Párizs műholdas hőtérképén is.
Párizs központja akár
öt Celsius-fokkal is melegebb lehet,
mint a környező területek.

WILLIE SOON - Párizs, London, Peking, Sanghaj ...
sorolhatjuk ... Új-Delhi... mindenütt
teljesen bizonyított e hatás megléte.
De hogyan befolyásolta e hatás a hivatalos hőmérsékleti idősort?
A 20. század elején
elfogadott volt, hogy az időjárásmegfigyelő hőmérőket
éppen csak kívülre tették a városhatáron.
Elég közel ahhoz, hogy naponta ellenőrizhető legyen,
de távol legyen a város hőjétől.
De a 20. század folyamán a városok terjeszkedni kezdtek.
Kiterjedt külvárosok alakultak ki.
Több út lett, és több autó.
A hőmérők, amelyek valaha városokon KÍVÜL voltak,
most bevásárlóközpontok,
irodák, gyárak és házak gyűrűjébe kerültek.
ROY SPENCER - Az összes város és falu,
ahol mérték a hőmérsékletet,
népessége megnőtt, kb. 1880 óta.
Épületek emelkedtek a hőmérők körül,
parkolók létesültek, tehát előállt
mindenféle nem-éghajlati hatás, ami

befolyásolja a hőmérsékletet, megkérdőjelezve a hőmérő adatainak minőségét, hogy hűen írják-e le a globális felmelegedést. Az adatsérülés kijavítása érdekében kézenfekvő megoldás, ha kizárólag olyan megfigyelési adatokat használunk, amelyeket vidéki meteorológiai állomásokon mértek, hiszen azokat kevésbé érinti a városfejlesztés. Efféle elemzést végzett egy kutatócsoport, Dr. Willie Soon vezetésével.

WILLIE SOON - A legjobb vidéki állomások együtteséből indultunk ki.

Ebben ... mindent, amit kijavítható, kijavítunk. Kimutatjuk, hogyha ha nem a teljes adatkészletet használjuk, hanem a csak vidéki mérőállomásokat, akkor ... egészen másfajta kép adódik.

A csak vidéki hőmérsékleti idősor szerint a hőmérséklet az 1880-as évektől emelkedett, az 1940-es években tetőzött.

Aztán az 1970-es évekig markáns lehűlés következett be. Ezt követően a hőmérséklet visszaállt, de az értékek még ma is alig magasabbak, mint az 1940-es években voltak.

WILLIE SOON - Lényegében alapvetően felmelegedés van. Az 1900-as, 1850-es évektől nagyjából az 1930-as és 40-es évekig melegedett, majd elkezdett hűlni. A lehűlés jelentős volt, és a 70-es évekig, kb. 76-ig tartott. A tartósan szisztematikus felmelegedési trend helyett változékonyság tapasztalható. Több évtizedes, esetleg körülbelül 50-60 évente jelentkező váltakozás.

Nem csak a vidéki hőmérők mutatnak kevés felmelegedést. Kereskedelmi hajókról és másféle vízi eszközökkel is mérik a tenger hőmérsékletét, a 19. század óta.

Pirossal a szárazföldi hőmérsékleti idősort látjuk.

A városi hőmérők ebbe vittek bele egy emelkedést, az 1860-as évektől.

A kék szín az óceán hőmérséklet-idősora.

1900 táján a kettő kezd eltérni egymástól.

Az óceáni idősor tanúsága szerint a 20. században a melegedés sokkal kisebb volt, és mintázata jobban hasonlít a csak vidéki hőmérsékleti idősorra.

WILLIE SOON - A tenger nem „szennyezett” városi hősziget-hatás által. Ugye igazam van? Hasonlítsuk össze a két idősort.

Egy bizonytalanság tartományon belül elég jól illeszkednek. A tudósok a hőmérsékletváltozást úgy is megbecsülték, hogy megfigyelték a faévgűrűket. Ez szintén nagyon csekély felmelegedést mutat.

A 20. század közepéig enyhe melegedés tapasztalható, majd az 1970-es évekig lehűlés, ami aztán enyhe fellendülésbe fordul.

Ez is ugyanazt mutatja: azt, hogy a mai hőmérséklet alig különbözik az 1930-as, 40-es évektől, és a mintázat nagyon hasonlít a vidéki hőmérséklet-adatokéra. A műholdak is más történetről mesélnek. A globális hőmérséklet pontos mérésére való képességünkben ugrásszerű változást hozott, amikor műholdak kezdtek keringeni a Föld körül. E kutatások egyik úttörője, aki a műholdakat a hőmérséklet mérésére használta, Dr. Roy Spencer, az 1980-as években vezető klímakutató volt a NASA Marshall űrrepülési központjában.

ROY SPENCER - Ebéd közben jött az ötlet: nem lehetne-e műholdakat használni a globális hőmérséklet megfigyelésére? Mert, amint ismeretes, a hőmérők mérőhálózata szinte a világon nagyon hiányos. Nehéz tehát meghatározni a globális hőmérsékletet. Dr. Spencer időjárásiműhold-fejlesztése forradalmi volt. Őt és kollégáját, John Christy professzort kivételes tudományos teljesítményükért a NASA kitüntette. ROY SPENCER - A műholdas adatgyűjtés kezdete 1979 januárja. Ekkor értük el a teljes globális lefedettséget, ami a mai napig megvan.

A hőmérsékletméréshez lényegbevágó volt, hogy a műholdak egyedülállóan jól fel legyenek szerelve. ROY SPENCER - Van-e olyan hamis felmelegedés, amely bekerül a globális hőmérséklet szárazföldi adatsoraiba, és pusztán a népességnövekedés következménye? És ez az, amit elemeztünk, és amin sokat dolgozunk az utóbbi időben, és azt tapasztaljuk, különösen a városi területeken ... hogy ez nagy! Úgy néz ki, hogy 1880 óta, a felmelegedés legnagyobb része a városi hősziget-hatásnak tulajdonítható. WILL HAPPER - Szerencsések vagyunk, hogy van néhány olyan független kutató, mint John Christy és Roy Spencer, akik műholdas hőmérsékletmérést végeznek. Mielőtt ez nyilvánosságra került volna, a szárazföldi hőmérsékleti adatok vadul emelkedtek. És örült módon megindultak felfelé, minden határt túllépve. De most meg kell küzdeniük azzal a ténnyel, hogy létezik ez a független, és valószínűleg jobb mérőmódszer az egész földgömb hőmérsékletére, aminek az eredménye egyáltalán nem riasztó. Az egymástól független bizonyítékok most egybehangzóan azt mutatják, hogy a hivatalos globális hőmérsékleti idősor,

az, amit a világ kormányai használnak,
és amit a globális média mutogat,
a legutóbbi 120 év folyamán túl sok felmelegedést halmozott fel,
és mesterségesen van felfújva ... az urbanizáció miatt.

ROSS MCKITRICK - Nézzük meg az időjárási léggömb-adatokat,
a műhold-adatokat, a vidéki adatokat.
Az óceáni idősor közel sem mutat akkora melegedést, mint a
szárazföld.

Mindezek a jelek arra utalnak, hogy ...
az idősorban van egy nagy melegítő hatás,
ami az északi félteke szárazföldi állomásaitól ered.
És ugyanitt a legnagyobb
az adatszennyeződés is.
De a bekövetkezett enyhe felmelegedésből,
ami a legutóbbi három-négyszáz év folyamán végbement,
tulajdonítható-e valamennyi az emberi CO₂-kibocsátásnak?

Henrik Svensmark vendégprofesszor a
Jeruzsálemi Héber Egyetem,
éppen sétál abban az evolúciós kertben,
ami a Föld legrégebbi fennmaradt növényfajait őrzi.
Ezek a növények nem csak gyönyörűek.

Tudnak mesélni arról a CO₂-szintről is,
ami a légkörben a földtörténeti múltban uralkodott.

HENRIK SVENSMARK - Itt van egy ginkgo fa,
ami valójában egy élő kővület abban az értelemben, hogy ez
a fafaj először körülbelül 270 millió évvel ezelőtt jelent meg.
A levél alján ott vannak az úgynevezett
sztómák, a sejtek, ahol a CO₂-felvétel történik.

Gyakorlatilag megméri, mennyi CO₂
van a levegőben, majd ahhoz igazítják
sztómák számát, hogy mennyi a CO₂.

És most megnézzük e kővületeket, és megszámloljuk
különböző időpontokból származó sztómák számát,
ami arról mesél, hogy mekkora volt
visszamenőlegesen a CO₂-szint.

Tehát, ha visszatekintünk az időben, mit találunk?

A legutóbbi 500 millió év során szinte mindig
a légköri CO₂-szint
sokkal magasabb volt, mint most.

Még ha a modern ipar hozzá is járul a CO₂-szinthez,
geológiai mércével mérve a légköri CO₂ mai szintje
közel van a valaha előfordult legalacsonyabb értékhez.

HENRIK SVENSMARK - Jelenleg kb.

400 ppm. Ötvenmillió évvel ezelőtt

2000 ppm lehetett.

Tehát egykor sokkal nagyobb volt a CO₂-koncentráció.

MATTHEW WILEICKI - A jelenlegi becslések szerint
a globális CO₂-szint ma körülbelül 423 ppm.

A fanerozoikum, a legutóbbi 550 millió év során,
7000 ppm nagyságrendű CO₂ is volt.

A CO₂ növényi táplálék, és annak az eredménye, hogy a légkörben
a múltban sokkal több CO₂ volt, egy sokkal-sokkal zöldebb világ
lett.

MATTHEW WIELICKI - A megemelkedett CO₂-szint általában
hatalmas globális biodiverzitási időszakot jelentett.
Ma inkább CO₂-ínségről beszélhetünk, visszanezve
a legutóbbi 550 millió évre.

A legutóbbi eljegesedési maximum mélyén,
a légköri CO₂ mennyisége olyan alacsonyra süllyedt, hogy
a földi élet a kihalás közelébe került.

TOM NELSON - Azt mondják, a CO₂ most a legmagasabb
100 ezer évre visszatekintve, de amit ők
nem árulnak el, az az, hogy abban az időszakban
a CO₂-szint olyan alacsonyra süllyedt, hogy a földi élet majdnem
kihalt.

PATRICK MOORE - 20 000 évvel ezelőtt a CO₂-szint
a földtörténet során tapasztalt legalacsonyabb értékre,
180 ppm-re süllyedt.

Ha még további harminc milliomodrüsszel csökkent volna,
minden kihalt volna.

MATTHEW WILEICKI - A CO₂-szintben van egy olyan mélypont,
ahol a fotoszintézis már annyira nem hatékony,
hogy a növény elpusztul.

A növények elhalását követően minden más el fog pusztulni.

WILL HAPPER - Az utolsó eljegesedési maximum idejéről
meggyőző bizonyítékok léteznek arra nézve, hogy a világ számos
részén

növényi éhezés volt, az elégtelen CO₂ miatt.

Nagyon hálásak kell lennünk azért, hogy a CO₂-szint
elkezd visszaemelkedni. Még messze vagyunk a történelmi
normaértéktől,

ami több ezer ppm-t jelenthet.

Nincs elég fosszilis tüzelőanyag, hogy eljussunk odáig,
de legalább elkezdődött.

De vajon a közelmúltban tapasztalható kismértékű CO₂-növekedés,
befolyásolta-e a hőmérsékletet?

Megmutatnánk a CO₂ fényképét,
de ez lehetetlen, hiszen a CO₂ láthatatlan.

A CO₂ a légkörben lévő gázok elenyésző részét alkotja.

Csak 0,04 százaléknyi.

Ez csak egyetlen a 25 különféle üvegházhatású gáz közül,
amelyek összességében véve

a Föld összetett éghajlati rendszerének csak egyetlen részét
jelentik.

De hát milyen bizonyítékok léteznek arra, hogy ez a nyomgáz
észrevehető hatást fejt ki az éghajlatra?

Ha igaz lenne, hogy a magas CO₂-szint magasabb hőmérsékletet okoz, ezt látnunk kellene a Föld klímátörténetében.

A kutatók ősi jégbe fúrva vesznek magmintát. Ezek a fúrómagok mesélnek mind a múltbeli hőmérséklet, mind a CO₂ alakulásáról. A kutatók valóban találtak kapcsolatot a hőmérséklet és a CO₂ között. Csak az a baj, hogy rossz irányban.

WILL HAPPER - Tény, hogy a legutóbbi néhány millió évben (ami része annak a jégkorszaknak, amelyben most vagyunk),

a CO₂ és a hőmérséklet között korreláció van. De ha a CO₂ az ok, akkor először annak kell megváltoznia, majd ezt kell követnie a hőmérsékletnek.

MATTHEW WILIECKI - De ha alaposan megnézzük az adatokat, akkor ennek pontosan a fordítottját látjuk. Először a hőmérséklet kezd emelkedni, majd legalább egy évszázaddal vagy néhány évszázaddal később, kezdjük csak látni a CO₂ emelkedését.

ROSS MCKITRICK - Régóta ismert, hogy valójában a hőmérséklet változik meg először. Tehát először a hőmérséklet emelkedik, a CO₂ ezt csak követi. Ha a hőmérséklet lecsökken, csökken a CO₂ is.

TONY HELLER - A jégkorszakok akkor kezdődnek, amikor a CO₂-szintnek maximuma van, és akkor érnek véget, amikor a CO₂-nek a minimuma van, ami épp az ellenkezője annak, ami akkor történne, ha a szén-dioxid lenne a hőmérséklet szabályozója.

TOM NELSON - A kérdés, hogy vajon a CO₂ vezérli-e a klímát, könnyen megválaszolható. Több százmillió évre tekinthetünk vissza az időben, és a CO₂-szintnek számos alkalommal voltak gyökeres megváltozásai.

Vezet-e ez hőmérséklet-változáshoz?

Nem! Egyáltalán nem! CO₂ még soha nem volt hőmérséklet-változás okozója a múltban. Soha.

Ma már az sem egyértelmű, hogy a CO₂ van-e egyáltalán bármilyen hatással a hőmérsékletre.

Itt láthatjuk az ipari CO₂-kibocsátást, 1750 óta.

A 19. század közepétől a 20. század közepéig csak enyhe növekedés volt.

Csak az 1940-es évektől kezdett az ipari eredetű CO₂-kibocsátás jelentősen emelkedni.

De ez nem illeszkedik a hőmérsékleti idősorhoz.

A vidéki hőmérők szerint a legutóbbi 200 év melegedésének legnagyobb része

már végbement az 1940-es évek előtt,

és azóta alig van emelkedés.

STEVE KOONIN - Az egyik zavaró tényező,
amiről az IPCC nem szeret beszélni, az az,
hogy az 1930-as években, a jelenleginél sokkal kisebb emberi
befolyás ellenére
nagyon meleg volt.

WILLIE SOON - Az idősor első szakaszának a rejtélye
egy éles felmelegedés

1900-tól, majd az 1930-as és 1940-es években...

A CO2 soha nem képes ekkora hőmérséklet-emelkedést okozni.

Rejtély, hogy az 1930-as évek és a negyvenes évek eleje miért
volt ilyen forró.

Még rejtélyesebb, hogy mi történt ezután.

WILL HAPPER - A második világháború végére,
a CO2 valóban megemelkedett.

És a hőmérséklet mégis csökkent.

1940-től 1970-ig, miközben a CO2 tovább emelkedett,
a lehűlés egyre csak folytatódott ... Mi történt?

PATRICK MOORE - Az újságírók azt írták, hogy
közeleg a jégkorszak.

Ezzel a címlappal jelent meg a Time Magazine.

TONY HELLER - Az 1970-es években az „új jégkorszak” vezető
sajjtótema volt.

És mi a helyzet az 1970-es évek óta?

A számítógépes klímamodellek szerint
a legutóbbi fél évszázadban a CO2-kibocsátás növekedése
vezetett a megfigyelt hőmérséklet-emelkedéshez.

De számos műhold- és léggömb-mérés
szerint a következő történt:

ROY SPENCER -A műholdas adatok révén úgy találtuk,
hogy a globális légkör nem melegszik
olyan gyorsan, ahogy az éghajlati modellek szerint melegednie
kellene.

Jelenleg pár tucat klímamodell létezik,
amelyeken évtizedek óta léteznek.

Közismert, hogy dollármilliárdokat, több tízmilliárdnyi dollárt
fektettek be ezekbe a klímamodellezési erőfeszítésekbe,
és az az általános tapasztalatunk, hogy gyakorlatilag mindegyik
klímamodell túl nagy felmelegedést mutat
ebben az 1979-től napjainkig tartó időszakban.

Még ha elfogadjuk is, hogy a felszíni hőmérők helyes értéket
mutatnak,

még mindig kisebb a mért melegedés, mint amilyennek a legtöbb
éghajlati modell mutatja,
mondjuk a legutóbbi ötven évre.

STEVEN KOONIN - A modelleknek sem külön-külön, sem
összességükben, amennyiben átlagot képzünk belőlük,
az úgynevezett modell-együttéseknek sem sikerül eltalálni a
valóságot.

WILL HAPPER - Már láthatjuk, hogy

klímariogató mozgalom támogatásának nagy részét jelentő hatalmas számítógépes modellek egyértelműen tévednek!
Nem egyeznek azzal, amit megfigyelünk.
És a modellek ... mindegyike túl meleg.
Fogalmuk sincs sem a földrajzi eloszlásról, sem az egymáshoz közel mért hőmérsékletekről.
Képtelenek leírni az El Niño és a La Niña ciklusokat.
Ami kijön a modellekből ... csupa ostobaság.
Az összes klímamodell azon a feltételezésen alapul, hogy a hőmérséklet változását a CO₂ okozza.
De a tényleges megfigyelések és a történelmi bizonyítékok, egyértelműen arra utal, hogy nem így van.
JOHN CLAUSER - Igen, azt állítom, hogy nincs kapcsolat a CO₂ és az éghajlatváltozás között.
Szerintem ez az egész egy baromság.

PATRICK MOORE - Szemernyi igazság sincs abban, hogy a Föld most melegebb lenne, mint a múltban volt.
Hazugság. Nem igaz, hogy a CO₂-szint magasabb, mint lennie kellene. Ez hazugság.
A Föld éghajlata sokszor változott a hosszú földtörténet során, és e változások továbbra is zajlanak, a mi közreműködésünk nélkül is.
WILL HAPPER - Az éghajlat mindig változik, ez közismert.
Ki tagadná a klímaváltozást? Mindig változik.
De ha nem a CO₂ okozza a klímaváltozást, akkor mi?
A Föld légkörében hatalmas erők működnek.
És talán a felhők a legerőteljesebbek.

JOHN CLAUSER - A CO₂ szerepe majdhogynem lényegtelen, a Föld éghajlatának szabályozásában.
Ami fontos, az a felhőzet.
A felhőzet egyáltalán nem vesz fel energiát.
Egyszerűen visszaveri az összes napfényt, vissza az űrbe. Nagy fényes fehér felhők.
Ha körülnézünk a Földön, sok-sok ilyet látunk, és drámaian változnak egyik napról a másikra.
Ez százszor erősebb hatású, mint az elcsépeelt CO₂.
De mi szabályozza a felhők számát és sűrűségét a Földön?
Henrik Svensmark professzorral a Dán Nemzeti Űrtudományi Intézetből Jeruzsálemben találkoztunk, Nir Shaviv asztrofizikus társaságában.
Együtt kutatják a felhők változékonyságát, és annak az éghajlatra gyakorolt hatását.
És furcsa módon kapcsolatot találtak a felhők és galaxisunk távol felrobbant egyik szupernóvája között.

HENRIK SVENSMARK - Az óriáscsillagok
nem élnek túl sokáig, csupán
csak talán néhány millió évig,
ami lehet akár negyvenmillió év is. Életük
egy hatalmas robbanással, szupernóvával ér véget.
A felrobbanó szupernóva hatalmas mennyiségű törmelékkel bocsát
ki.
Elektromosan töltött, apró szubatomi részecskéket, más néven
 kozmikus sugarakat, amelyek szinte fénysebességgel haladnak
előre.
És ahogy elérik a Földet, magokká egyesülnek,
amelyek magukhoz vonzzák a vízgőzt, felhőket képezve.
Shaviv professzor észrevette, hogy a földi felhőzet mennyisége
a Tejútrendszerben zajló utazásunkhoz kapcsolódik.
Ahogy a Naprendszer évmilliókon át kering a Tejútrendszerben,
Áthalad a galaxis spirálküllőin,
amelyek sűrű csillaghalmazok.
Amikor ez megtörténik, több vagy kevesebb
felhőképző kozmikus sugárzásnak vagyunk kitéve, ami aztán
földtörténeti léptékű hőmérséklet-változásokhoz vezet.

NIR SHAVIV - Az igazán elképesztő dolog az,
hogy a geológia segítségével megismerhető
a földi éghajlat alakulása a legutóbbi milliárd év során,
és rekonstruálható galaktikus utazásunk is.
És mindkettő ugyanazt a történetet meséli el.
De mi a helyzet rövidebb időléptékű hőmérsékletváltozásokkal?
Hő- és fényforrásunk, a Nap,
gigantikus mágneses viharok forrongó tömege.
A viharok erőssége és száma időben változik,
és ezek közvetlen és közvetett hatással vannak ránk.
Amikor nagyon aktív, a Nap óriási löketeket bocsát ki
a Naprendszert áthatoló napszél formájában.
A napszél közvetett hatásként felmelegít minket,
ugyanakkor gátként is szolgál,
mert megakadályozza, hogy a felhőképző kozmikus sugarak elérjék
a Földet.

HENRIK SVENSMARK - Szóval, a Naptól származik
a Nap mágneses terét magával vivő napszél,
ami egészen nagy távolságra eljutva
pajzsként működik a kozmikus sugarak ellen.

NIR SHAVIV - Amikor a Nap aktívabb,
erősebb a napszél.
Kevesebb kozmikus sugárzás éri el
a Naprendszer belsejét és a légkört,
és a hatásukra kialakuló felhőket, amelyek kisebb kozmikus
sugárzás idején
kevésbé lesznek fehérek. Kevésbé verik vissza a napfényt.

Ez azt jelenti, hogy itt a Földön melegebb lesz.
Íme az óceán-hőmérséklet
proxy rekonstrukciója több ezer évre.
És itt van a naptevékenység, ugyanebben az időszakban.
Mi okozza az óceán hőmérsékletének változását?
Egyértelműen a naptevékenység változása.

WILLIE SOON - Mivel az IPCC elhatározta, hogy nem hagy fel
azzal a narratívát, hogy az éghajlati rendszert a CO2
szabályozza,
azzal lényegében lekapcsolják a Napot, nem?
Mert a Nap számukra csak díszlet,
ami nem csinál semmit.
Willie Soon asztrofizikus úgy döntött, hogy újraellenőrzi
a legutóbbi 150 év vidéki hőmérsékleti adatait.
Aztán megnézte a változásokat, amelyek
ugyanebben az időszakban a naptevékenységben következtek be.
Dr. Soon számára nyilvánvalóvá vált, hogy
a Nap határozza meg a hőmérsékletet, nem pedig a CO2.

WILLIE SOON - 2023-ban az IPCC kijelentette,
hogy abszolút nulla az esélye annak, hogy a Nappal lehessen
magyarázni
az éghajlati rendszer változásait.
Mondjuk az északi féltekén végbement globális felmelegedést.
Nemet mondunk az IPCC-nek! És könnyedén be is bizonyítjuk.
A CO2-re nulla jön ki, a Napra 100%. Hogy is van ez?
Ezek és más tanulmányok miatt
nem jelentek meg soha a fősodratú médiában?
És ha az éghajlatváltozás természetes eredetű, akkor mihez
kezdjünk
a szélsőséges időjárási események állítólagosan ijesztő mértékű
növekedésével?
A hóhullámokkal és a hurrikánokkal?
Az erdőtűzekkel, az aszályokkal és a többivel?

STEVEN KOONIN - A kutatói megérzésem az,
és ezt tanítom a diákjaimnak is, hogy nézzük meg az adatokat.
És aki ezt megteszi, olvasás közben felfedezheti,
hogy maguk az IPCC-jelentések szerint is elég nehéz
trendeket találni az extrém eseményekben,
és sokkal kevésbé tulajdonítják az efféle eseményeket emberi
hatásoknak.

ROSS MCKITRIK - Most már több évtizede tömök
az emberek fejét azzal, hogy amikor rossz az idő,
a klímaváltozásra és az üvegházhatású gázokra gondoljanak.
Úgyhogy szerintem az emberek egy ponton túl már nem tudnak
segíteni magukon.

Ha kánikula van, azonnal mindenki azt gondolja:

- „Ó, mit tettünk az időjárással?”

STEVEN KOONIN - Ha elhangzik a hírekben, hogy

„Ez a legmelegebb nap 1980 óta” vagy ilyesmi, akkor megkeresheted a hőmérsékleti adatokat, és magad is ellenőrizheted, hogy az 1930-as években melegebb volt, mint amiket mostanra mondanak. Az USA hőmérsékleti idősorai a legjobbak a világon. Íme, a hivatalos amerikai kormányzati idősor az USA-ban a legutóbbi évszázad folyamán előfordult hőhullámokról. Nagyon világosan mutatja, hogy az 1930-as években sokkal nagyobb volt a hőhullámok gyakorisága, mint ma. Nemcsak az 1930-as években volt több hőhullám. Az akkori hőhullámok sokkal forróbbak voltak, mint a maiak. Hasonlóképpen, a hivatalos adatok szerint a forró napok száma az USA-ban jelentősen visszaesett.

TONY HELLER - Az USA-ban sokkal nagyobb volt a forróság az 1930-as években. Észak-Dakotában 121°F-ot (49°C-t) mértek, Dél-Dakotában 49 °C-t (120 °F). Wisconsinban 46 °C (114 °F) volt. A efféle hőmérsékletek teljesen kívül esnek azon a tartományon, amit az emberek manapság tapasztalnak. Gyakori hiba annak a feltételezése, hogy a magasabb átlaghőmérséklet több forró időjárási eseményt jelent, de ez nem igaz. Ismét itt a közép-angliai hőmérsékleti idősor, a világ leghosszabb műszeres hőmérsékleti idősora. A nyári hőmérséklet a legutóbbi 300-400 év során a Kis Jégkorszak vége óta alig változott. A téli hőmérsékletek enyhén emelkedtek. A Föld éghajlata nem lett forróbb, hanem egyre enyhébb lett.

WILL HAPPER - Ezt minden bizonnyal megfigyelték az egész világon. Ha megnézzük a hőmérsékleti idősorokat, a magas hőmérséklet alig változott. De az éjszakai és a téli hőmérséklet feljebb megy egy kicsit. Nem nagyon, de ki lehet mérni.

STEVEN KOONIN - Amikor az átlaghőmérséklet megnő, akkor tényleg inkább éjszakai, illetve téli enyhülésről van szó. Úgyhogy hőmérsékleti értelemben inkább enyhülés van, mint melegedés. Mi a helyzet az erdőtüzek növekvő számával, amiről annyit lehet hallani?

STEVEN KOONIN - Ha a tényleges számokat nézzük, a műholdas megfigyelések alapján, az erdőtüzek száma, a tényleges szám csökkenőben van. Íme, egy becslés a globális erdőtüzekről 1900 óta. Egyértelmű visszaesést mutat.

És íme, az USA erdőtűzek által sújtott területének idősora.
Ez azt mutatja, hogy az erdőtűzek helyzete sokkal, de sokkal rosszabb volt az 1930-as években.

WILLIE SOON - Az 1930-as és 1920-as évekből
ha megnézzük az adatokat, hatalmas erdőtűzek voltak!

Öt-tízszer nagyobb számban, mint a jelenleg.

Mi a helyzet a hurrikánokkal?

Az USA rendelkezik messze a legjobb megfigyeléssel
a világ hurrikántevékenységéről.

A legutóbbi 120 évben összességében nem történt változás.

Enyhén csökkenő tendencia tapasztalható.

KOONIN - Ha megnézzük az adatokat,
amelyek a hurrikánokra, azaz a trópusi ciklonokra vonatkoznak,
látható, hogy nincs bennük hosszú távú trend.

Mi folyik a világ többi részén?

Íme, egy diagram a globális hurrikántevékenységről
a legutóbbi negyven évre visszamenően.

WILL HAPPER - Hurrikánok mindig is voltak,
jól tudjuk. Jó proxy adatokkal rendelkezünk a hurrikánokról,

és a gyakoriságuk nem változott.

Ezt még az IPCC is elismeri.

Mi van a jégsapkák olvadásával és a szárazsággal?

Mutatunk egy műholdas hőmérsékleti idősort az Antarktiszról,
az 1970-es évek vége óta nincs semmiféle növekedés.

Itt van a globális szárazság 1950 óta tapasztalt idősora is.
Egyáltalán nem figyelhető meg növekedés.

A jegesmedvéknek ki kell pusztulniuk,

de a tanulmányok szerint a számuk emelkedőben van.

A közelmúltban a Nagy-korallzátony is rekordnagyságot ért el.

PATRICK MOORE - Nincs olyan, hogy

földi klímavész helyzet.

Nincs ... nincs rá egyetlenegy bizonyíték sem.

TONY HELLER - Igen, a szélsőséges időjárási eseményekről szóló
történet

egyszerűen abszurd. Nincs semmi alapja. Egyedüli alapja
a propaganda. A tényleges adatok ennek épp az ellenkezőjét
mutatják.

STEVEN KOONIN - A hivatalos adatokat mutatom,
amit a hivatalos tudomány állít. Hogy lehetnék klímatagadó?

WILL HAPPER - A klímariogató ostobaság valójában
álhírterjesztés.

De nem szeretem erre azt mondani, hogy „álhírterjesztés”. Az
„átverés” a kifejezőbb.

De hajlandó vagyok együtt élni az „álhírterjesztéssel”.

De miért ismételtetik újra és újra?

Azt, hogy az ember vitathatatlanul klímakáoszt okozott,

megkérdőjelezhetetlen, kétségbe-vonhatatlan tudományos ténynek fogadjuk el?

Ennek megválaszolásához szemügyre kell vennünk a klímaváltozásról szóló ún. konszenzust.

Az 1980-as évekig a globális felmelegedés alig volt több, mint radikális környezetisták részéről érkező fura ijesztgetés.

De aztán az ügy mellé odaállt egy ambiciózus fiatal,

Al Gore szenátor, aki hamarosan alelnök lett.

Évente egymilliárd dollárnyi közpénzt hoztak össze

az éghajlatváltozással kapcsolatos kutatások számára.

Ami gyorsan kétmilliárdra emelkedett.

Ez már olyan szint...

hogy a legkülönbélebb tudományágakban az akadémiai-egyetemi kutatók is

elkezdtek pályázni e klímafinanszírozásra.

STEVEN KOONIN - Aki pénzt akar szerezni,

kövesse a „klíma” feliratot. Mindenféle témát

el lehet adni egy kis „klímaduma” hozzáadásával,

és lehet vinni a pénzt.

RICHARD LINDZEN - Akár szexuális szokásokkal is lehet foglalkozni

a csótányok körében. Csak hozzáteendő ... a klímaváltozás hatása.

ROSS MCKITRIK - Mindössze annyit kell tenni, hogy meg kell toldani

a támogatási kérelmet egy aprócska ötlettel. Hogy például

attól tartok, hogy az éghajlatváltozás elpusztítja

az összes juharfát, máris azonnal jogosulttá válok a finanszírozásra.

Az akadémiai-egyetemi kutatók beálltak a klímafinanszírozási sorba.

Az éghajlat izgalmas új szakterületté vált

szociológusok, biológusok, angolirodalom-professzorok,

genderszak-oktatók stb. számára.

DICK LINDZEN - Ami egy közösség kialakítását is szolgálta.

Úgy értem, mostanra klímakutatók lettek.

Akiknek fogalmuk sincs az éghajlat fizikájáról.

Több ezer publikáció jelent meg...

az éghajlatváltozás-prostitúció, az éghajlatváltozás-sör kapcsolatról,

és olyanokról, mint klímaváltozás és fekete halál,

klímaváltozás és rokkantság, klímaváltozás és videojátékok,

bármilyen elképzelhető.

ROSS MCKITRIK - Létezik egy szinte teljes egészében vicces lista mindezekről. Csak guglizni kell,

hogy „Klímaváltozás ÉS”, és minden előkerül.

Mindössze néhány publikáció esetében kérdőjelezték meg

a klímaváltozási kapcsolatot.

STEVE KOONIN - Miután a kutatást elvégezték,
és megírták a cikket, akkor derült ki,
az éghajlatnak semmiféle hatása nincs.
De az erre vonatkozó állításokat továbbra is hangoztatni kell a
cikkekben,
hogy, ó igen, a klímaváltozás valóságos,
és tovább kell folytatnunk a tanulmányozását.
Azóta nagyon kevés ilyen úgynevezett klímakutatás
kérdőjelezte meg a klímaváltozás gondolatát.
Kijelentették, hogy tudományos konszenzus van.
Az éghajlatváltozásnak igaznak kell lennie.
Az éghajlatból pedig új fókuszpont alakult ki
a kormányzati finanszírozású kutatószervezetek számára.
JOHN CLAUSER - Az USA-ban a tudományos kutatást
döntően kormányzati támogatásból finanszírozzák.
Úgyhogy a felkínált kormányzati támogatások
nagyraoszt előre meghatározzák, hogy miféle tudományt művelnek.
A hidegháború idején
számos kormányzati kutatószervezetet hoztak létre.
De a hidegháborúnak vége lett, és az a nyomás,
ami a kormányzati kiadáscsökkentés miatt jelentkezett, sokukat
arra kényszerített,
hogy igazolják folyamatos finanszírozásukat.

ROY SPENCER - Az USA kongresszusa
csak a kutatási alapok... problémák. Oké, kutakodjunk a
problémákban.
A pénzzel kapcsolatosan ugyanaz a helyzet a NASA, a NOAA,
a Nemzeti Tudományos Alap, az Energia Minisztérium,
vagy bármilyen más ábécéleves, azaz szervezet esetében.

WILL HAPPER - Mindig is problematikus volt
a kutatástámogatás, mert a létezésed, a létjogosultságod függ
tőle.
És hát az éghajlat isteni ajándéknak bizonyult.
ROY SPENCER - Ha a kongresszus hajlandó fizetni arra,
hogy találjunk bizonyítékokat a globális felmelegedésre,
kutatóként fogunk majd találni ilyen bizonyítékot.
Hiszen ezért kapjuk a fizetést.
És vajon mi történik akkor, ha nem találunk bizonyítékot,
vagy arra jutottunk, hogy „a bizonyítékok szerint a
klímaváltozás nem jelent problémát”?
A kutatás finanszírozása véget ér. Teljesen korrumpálja
a tudományművelés általunk kívánatosnak tartott módját.

JOHN CLAUSER - Ki is az a híres gengszter,
akinek feltették a kérdést: „Miért rabolsz ki bankokat?”
És aki erre ezt válaszolta: „Azért, mert ott van a pénz!”
A klímariogatás pénzalapot szült. És minél nagyobb
a feltételezett fenyegetettség, annál több pénz áramlik be.
A közfinanszírozott tudományos elitnek ma már

közvetlen pénzügyi érdekeltsége fűződik a félelemkeltéshez.

MATTHEW WILEICKI - De hatalmas motivációt jelent mindent felnagyítani, és túlzásokba esni, még akkor is, ha az adatok nem támasztják alá pontosan az állításunkat, ugyanis, így lehet hizlalni a pénzalapokat. Én is eveztem abban a csónakban. Védelmeszője voltam egyetemi hallgatóként a klímaváltozásnak, de az az igazság, hogy nem gondolkodtam rajta túl sokat. De én... úgy gondolkodtam, hogy sok figyelmet kap, rengeteg pénzt hozva a földtudományoknak. Nem kell feltétlenül belemennem a túlzásokba, mi hát a probléma? Ez az irányzat az 1990-es évek végére, ami egy környezetvédelmi rémtörténet, egyre nagyobb lendületet kapott. A nyugati kormányok és magas rangú köztisztviselők, több mint hajlandónak bizonyultak a klímakérdéssel foglalkozni. Zöldadókat vetettek ki, kiterjesztették a zöldszabályozást, ami amivel még több éghajlattal kapcsolatos munkahelyet és tennivalót generáltak.

ROSS MCKITRIK - Vegyük például a bankszektor, és ha azt mondják egy bankárnak: „Elvárjuk, hogy tegyen jelentést a szabályozó bizottságnak arról, milyen hatással lesz a klímaváltozás a bankjára.” Nos, egy bankárnak fogalma sincs erről a témáról. Így aztán megbízást kell adniuk tanulmánykészítésre intézetek, egyetemek számára. És ők persze szívesen jönnek, és azt fogják mondani: „Nos, ennek szörnyű következményei lesznek az Ön bankja számára. Mindenféle problémákat fog okozni. És pénzt kell adnia nekünk arra, hogy kikutathassuk.” A zöldtámogatás és a zöldszabályozás azt jelentette, hogy pénzt lehetett keresni az éghajlaton. Sorjában születtek megújuló energiával foglalkozó cégek. Tanácsadó cégek tanácsokat kezdtek adni az úgynevezett fenntarthatóságról és a klímamegfelelőségről.

STEVEN KOONIN - Ugye milyen csodálatos üzleti lehetőség? Klímát akarsz. Adunk neked klímát. Egyedül a megújulóenergia-ágazat forgalma több mint egy billió dollár évente, és a következő néhány évben várhatóan megduplázódik.

JOHN CLAUSER - Ami korábban háziipar volt, az mára úgy kivirágzott, hogy a világgazdaság jelentős részévé vált. A klímaipar növekedése ma is robbanásszerű, jól fizetett zöldmunkahelyekkel, fenntarthatóság-főnökökkel, széndioxid-ellentételezési-, és környezeti-társadalmi-irányítási (ESG) tanácsadókkal,

klímamegfelelősségi ügyvédekkel, és a sor végtelen.

MATTHEW WILEICKI - Elkezdtek jönni a diákok a tanszékeinkre, mint földtudományi tanszékekre... az éghajlatra összpontosítva. Ilyen még sosem történt. Elkezdtek keresgélni karrierlehetőségek iránt, és mivel okosak, megfigyelték, hogy kiket vettek fel. És a helyzet az volt, hogy a felvételre jelöltek csoportjában mindenütt szerepelt a „klíma” előtag.

ROSS MCKITRIK - Néhány éve kezdtem felfigyelni olyan programokra, mint például a „klímafinanszírozás” mesterképzés. Belémnyilallt... mi a franc az a klímafinanszírozás? Érteném, ha a pénzügyi mesterképzésről lenne szó. Nos, most van egy egyetem, amely tanítani fogja ez a programot. Szükség lesz tehát „klímafinanszírozás-professzorokra”.

BENNY PEISER - Minden egyes iskolának, egyetemnek, vállalkozásnak lesz klímahivatala vagy lesznek klímatisztviselői, és lesz klímaprogramjuk is. És természetesen az intézmények és vállalkozások látni fogják, hogy mindegyikük feliratkozott efféle programra. Aki pedig még nem iratkozott fel... nyomás alá fog kerülni. A közpénzből finanszírozott ENSZ IPCC legutóbbi összejavételére 70 000 küldött érkezett a világ minden tájáról. Kormányzati bürokraták, zöld NGO-k, Szénmegkötési tanácsadók, környezetvédelmi újságírók, megújulóenergia-cégvezetők. De ez csak a jéghegy csúcsa. Világszerte sok százezer munkahely sorsa most az éghajlati válságtól függ.

ROSS MCKITRIK - Elkezdődött a kiépítése ennek a hatalmas népességnek, aminek a feladata... a válság kezelése. Kifejezett feladatuk meggyőzni az embereket arról, hogy klímaválság van, hiszen ez az egész iparág a válság létezésétől függ. De ebben leselkedik az egyetlen nagy veszély erre a sok billió dollárt forgató iparra. Minden egyes munkahely, minden egyes finanszírozás teljes mértékben attól függ, hogy van-e klímaválság.

MATTHEW WILEICKI - Ha a CO2 nem rendelkezik akkora nagy negatív hatással, mint amekkorát kezdetben állítottunk, hogyan maradunk meg ebben az üzletben? Mivel igazoljuk létezésünket, ha a klímaváltozás

nem jelent egzisztenciális fenyegetést, noha ezt állítottuk végig a legutóbbi kb. négy évtized során?

ROY SPENCER - Az olyanoknak, mint én, a pályafutása függ a klímakutatás finanszírozásától.

Szinte egész pályafutásom során ezzel foglalkoztam.

Ugyanígy van a többi klímakutató is, akik ugyanezt csinálják egész pályafutásuk során.

Nem akarják, hogy ennek vége legyen.

TONY HELLER - Ha a NASA kijelentené: „A globális felmelegedés nem nagy baj”,

megszűnne a finanszírozásuk, ugye? Úgyhogy ezt nem mondhatják.

Ott van például az a bizonyos ENSZ kormányközi szervezet, a klímaváltozási testület (IPCC): ha kijelentenék, hogy az éghajlat nem

változik, megszűnne a létalapjuk.

MATTHEW WILEICKI - Az IPCC önfenntartási ösztöne a klímaváltozást létfenyegetésnek állítja be.

Ellenkező esetben okafogyottá válik, hogy gyűjtsék a pénzt és elvégezzék a munkát.

JOHN CLAUSER - Manapság már nem milliárdok, hanem

TONY HELLER - Hatalmas pénzről van szó.

Ez egy hatalmas nagy pénzcsalás.

Nagyon sok ember megélhetése múlik rajta.

Ezt nem fogják feladni.

STEVEN KOONIN - Ha egyik napról a másikra nyilvánvalóvá válik, hogy ez nem is akkora probléma, meg fogjuk látni, hogy mekkora egzisztenciális fenyegetést jelent ez.

Azokra a kutatókra, akik a természetes okokat tanulmányozták a klímaváltozással kapcsolatban, gyanakodva kezdtek tekinteni. Erre jutott két harvardi asztrofizikus.

WILLIE SOON - Mekkora a Nap változásai?

És hogyan változik a Nap?

És miért változik?

Amikor még nem is akartunk belemenni a hőmérsékleti adatokba és a klímakérdésbe, máris utánunk jönnek.

Amikor úgy értékeltük, hogy a Nap változásai éghajlati értelemben is ... jelentősek, azonnal megtámadnak minket, mert nem követtük a narratívát. Ragaszkodtak a CO₂-hez, ahhoz, hogy a CO₂ legyen az egyetlen, az egyedüli domináns hatótényező.

SALLIE BALIUNAS - Amikor azt próbáltuk kifejteni, hogy mi csak a természetes változékonyság hátterét keressük, ami gyenge ... Ezt válaszolnák:

„Nem létezhetnek természetes eredetű változások.
A hatásnak emberi eredetűnek kell lennie.”
És ... ezek egy része közvetlenül is elhangzott,
de leginkább csak közvetett módon.
Az ilyen jellegű projekt finanszírozását megszüntetik.
Ez a fajta projekt nem vezet sehova.

RICHARD LINDZEN - Addigra már bármi, ami
ellentmondott a globális felmelegedés azon narratívájának,
hogy ez súlyos probléma, elvesztette a finanszírozást.
A tudományos folyóiratok szerkesztői nyomás alá kerültek,
hogy ne fogadjanak el olyan kéziratokat, amelyekről látszott,
hogy
kétkelkednek a klímaválságban.

RICHARD LINDZEN - Semmi olyat nem tesznek közzé,
ami ezt megkérdőjelezi.
És ezt nem is rejtegetik.
Azokat a kutatókat, akik a nyilvánosság előtt rá mertek mutatni
arra,
hogy nincs klímakáosz,
elkezdtek mellőzni és kerülni.

ROSS MCKITRIK - Ha egy tudományosan képzett személy
feláll, és kijelenti: „Nem látunk
emelkedő tendenciát a csendes-óceáni tájfunokra vonatkozó
adatokban.”
Nos, hirtelen elveszíti az állását. Ez az intézkedés
a csendes-óceáni tájfunok témájának szól. Nem annak, hogy
az állítás téves lenne, hanem mert eltér a pártvonalától.
A narratívával szembeni bármilyen kritikát háttérbe
szoríthatják,
azzal, hogy „nem vagy kompetens ilyesmiről nyilatkozni”,
mert nem támogatom a narratívát. És akkor...
És akkor, miután már mindenkit kiszorítottak, aki nem
támogatja a narratívát, körülnézhetnek, és kijelenthetik:
„Nos, mindenki, aki számít, támogatja a narratívát,
tehát biztosan igaz.”
A környezetista újságírók semmibe veszik a kételkedőket,
miközben
szalagcímeket kínálgatnak mindenkinek, aki készséget mutat arra,
hogy a legtöbbet hozza ki
egy klímapokalipszis felháborító állításaiból és jóslataiból.

ROY SPENCER - Eljutottunk oda, hogy
ennek már semmi köze nincs a tudományhoz.
Nem számít, ha a riogató jóslat nem válik be.
Az illető továbbra is élvezi szakértői státuszát, és
a média továbbra is az ő véleményére lesz kíváncsi,
bármekkora baromságot jósolt korábban.
De klímakonszenzus nem csak

a klímaipari dolgozók által érvényesül.
A klímariogatás széleskörű vonzerejének magyarázataként
meg kell vizsgálnunk az éghajlat mögötti politikát.
Az éghajlati félelemkeltés kezdettől fogva politikai jellegű
volt.
A környezeti mozgalomtól jött,
a szabadpiaci ipari kapitalizmus esküdt ellenségétől.

BENNY PEISER - Végre elkaptuk őket.
Az állításuk az, hogy a szabadpiac tönkreteszi
a bolygót, és ún. nagy kormányzatra van szükség, ami majd megment
minket.
A klímaprobléma őszerintük
kapzsi, felelőtlen egyénekre vezethető vissza,
akiknek túl sok gyerekük van, és túl sokat autóznak,
és túl sok terméket fogyasztanak,
szeszélyeiknek hódoló tőkés társaságok uralma alatt.
A megoldás az, hogy a kormányzatnak nagyobb legyen
a magánvállalkozásokat szabályozó jogköre, és de az is kell,
hogy
tereljék, sőt formálják át az emberek életét és szokásait.

ROSS MCKITRIK - Politikai programá duzzadt,
hogy mindenki életét mikromenedzseljék, a legapróbb részletekig.
Hogy milyen kályhát, milyen fűtőtestet lehessen használni,
mennyire állíthatja be a termosztátot,
merre lehet autózni, milyen autót kell használni, és nem lesz...
A kitervelők szerint nem lesz
belső égésű motor, és az átállási határidő egy óra múlva lejár...

ROY SPENCER - Mindezek megvalósításához szükség van
kormányzat bevonására, mert kell
hogy kifejtsenek egyfajta erőhatást a közvélemény
megváltoztatására.

Ha a közvéleményen múlna, nem vásárolnánk
elektromos járművet, annak gyakorlati alkalmazhatatlansága
miatt.

A klímariogatás támogatása mára gyakorlatilag szinonimája lett
a szabadpiaci kapitalizmus megvetésének,
és egy nagyobb kormányzat utáni vágyakozásnak.

ROY SPENCER - Ez a liberálisok kontra konzervatívok képből
jelenik meg

az USA-ban. Általában véve a liberálisok azok,
akik aggódnak amiatt, hogy elpusztítjuk a bolygót.
És természetesen ők a hívei az ún. nagy kormányzatnak is.
A konzervatívok pedig a spektrum másik végén helyezkednek el.
Ahol ők, legalábbis a legtöbben, nem hiszik,
elpusztítjuk a bolygót és... nem akarják, hogy
a kormányzat beleszóljon a magánéletükbe.
A klímariadó szóhasználatát már szinte
egyetemesé vált a kormányzattól függő

megélhetésű emberek körében. Ide tartoznak a közfinanszírozású művészeti-tudományos-oktatási intézményekben dolgozók is. Tony Heller felidézi a Los Alamos-i laboratóriumokban eltöltött éveit.

Az egész Los Alamos megyét kormányzati pénzből tartották fenn, és nálunk volt a legmagasabb jövedelem az egész államban. Természetesen azok az emberek, akik Los Alamosban éltek támogatták az ún. nagy kormányzatot, mert innen származott a megélhetésük. Neki köszönhetők a jó iskoláik. Los Alamosban minden jó a kormányzattól jött. Így természetesen mindannyian hívei lettek az ún. nagy kormányzatnak. A nagyrészt közpénzből finanszírozott nyugati értelmiség körében a nagyobb kormányzati pénzköltés és a még több szabályozás támogatása szinte meghatározó erkölcsi jelvény lett. Ezekben a körökben a klímariogató megkérdőjelezése társadalmilag elfogadhatatlan. Klímaszkeptikusnak lenni tabu.

MATTHEW WIELIECKI - Aki fellép ez ellen, tényleg sok haraggal és rosszindulattal találkozok, és... őt tagadónak nevezik, tudománytagadónak, eretneknek.

STEVEN KOONIN - Munkatársai nem fognak többé vele foglalkozni. Nem hívják meg konferenciákra. Tanítványai elhagyhatják. Ez az egész tényleg egy szörnyűség. Henrik Svensmark és Nir Shaviv professzorok beszámolnak arról, mi történt, amikor közzétették eredményeiket a naptevékenység éghajlati hatásairól.

HENRIK SVENSMARK - Pokoli volt. Mintha elszabadult volna a pokol e tanulmány miatt. Előtte fogalmam sem volt arról, hogy a dolgok idáig fajulhatnak. És teljesen megváltoztatta az életemet. NIR SHAVIV - Miután megszólaltunk, az embereknek nem tetszett, hogy ezt hallják, és „persona non grata” lettünk. Úgy értem, sok minden történt velem. Több barátságtalan gesztusban részesültem. Amikor egy álláshelyre jelentkeztem, a kutatók egy csoportja levelet írt az egyetemnek, hogy ne vegyenek fel. Ez tipikus történet... sajnos.

NIR SHAVIV - Ha nem értesz egyet, amit ők vallanak, és ha vitatod azt, számkivetett leszel. Kerülnek téged, mintha leprás lennél. Sallie Balliunas professzor

elviselhetetlenül sok személyes támadást kapott.

SALLIE BALIUNAS - Idő előtt nyugdíjba mentem.
A családom szerint még hamarabb kellett volna nyugdíjba vonulnom.

Évekkel korábban.

Észrevették a szenvedést.

Szenvedtek ... és én is.

Dr. Matthew Wileicki adjunktus volt,

geológus az Alabamai Egyetemen,

amikor úgy döntött, hogy szót emel a klímariogatás ellen.

A reakciók következtében

úgy döntött, hogy otthagyja a tanítást.

MATHEW WILEICKI - Az éghajlatváltozásról beszélni,

bármilyen csekély kételkedő módon,

lényegében egyenlő volt egy tökéletes karrier-öngyilkossággal.

Nem volt lehetőségem arra, hogy...publikáljak

fősodratú folyóiratokban,

amelyekben pedig publikálnom kellett volna. Lényegében

elszigeteltem magam a legtöbb finanszírozó intézménytől.

Ez az egyik oka annak, hogy lehetőség van ún. konszenzus kialakítására

egy közösségben. Mert aki kételkedik a

konszenzusban, lényegében kirúgják onnan.

STEVEN KOONIN - tudományos módon felszólalni

a konszenzussal szemben, szerintem

karriergyilkosság a pályafutásuk korai szakaszában lévők számára.

WILL HAPPER - Ha 30 éves lennék az egyetemen, és

karriert szeretnék csinálni, biztosan tartanám a számat.

Tulajdonképpen én is igyekeztem tartani a számat,

fiatalabb koromban. Akkor is tudtam, hogy a klíma egy ostobaság, de egy kicsit óvatos voltam.

DICK LINDZEN - Ha egy fiatal megkérdőjelezi ezt,

akkor azt nem tehetik bele a kutatási pályázatba.

A pályázatot el fogják utasítani.

És nem tudnak hatékonyan publikálni.

Mert a kapuőr távol tartja őket,

ami véget vetne a karrierjüknek.

TONY HELLER - El kell fogadnod

a globális felmelegedés sztoriját.

Ha nem, akkor a fejedet veszik.

Elveszíted kutatásaid támogatását, és tönkreteszed a karriered.

A közösség ki fog dobni a szemétbe.

Megvetnek a munkatársaid.

Az éghajlattal kapcsolatos úgynevezett konszenzus

maga is fegyverré vált.

A zaklatás, a megfélemlítés és a cenzúra egy formája, azokkal szemben, akik nem hajlandók eleget tenni a megfelelésnek.

MATTHEW WILEICKI - Ez egy eszköz, amit arra használnak, hogy átverjék ellenfeleiket és a kételkedőket, és hogy karaktergyilkosságot kövessenek el. A kritikusok szerint messze nem tekinthető tudományosnak a militáns, intoleráns klímakonszenzus, ami pusztító támadást jelent a tudományos kutatás szabadsága ellen.

STEVEN KOONIN - Tudományos kutatói munkát végzek, csupán leszögezem a tényeket, és hagyom, hogy az emberek döntsék el, hogy mit akarnak tenni. De ha el sem mondhatod a tényeket, a dolgok korrupttá válnak.

SALLIE BALIUNAS - Ha bezárják az ajtót az új ötletek előtt, ha azt mondják: „Nem szabad tesztelned. Nem szabad, hogy efféle ötleteid legyenek”, kiléptek a tudomány birodalmából.

ROY SPENCER - Nem hiszem, hogy a klímakutatók valaha is visszavonják azt az állításukat, hogy a növekvő CO₂ a vezérlőgombja a mai klímarendszernek. Nem hiszem, hogy valaha is meghátrálnának, függetlenül a bizonyítékoktól.

RICHARD LINDZEN - Világos, hogy ez mára kultusszá lett! És teljesen elvált a tudománytól. De a megállíthatatlannak tűnő éghajlati rém, nemcsak egy tudomány elleni támadást jelent.

Kezdenek kialakítani egy újfajta társadalmat. A környezetisták szeretik elitellenesnek kiadni magukat. De a követeléseikkel egyetért, és azokat jámboran visszhangozza Károly király, Canterbury érseke, a BBC, az ENSZ, az EU, a kormányfők, a Világbank és a Világgazdasági Fórum, lényegében a teljes állami finanszírozású uralkodó elit.

ROY SPENCER - A globális felmelegedés maga a tökéletes probléma, amiben egy kormányzat részesülhet, hogy befolyását növelhesse.

WILL HAPPER - Csodálatos módja a kormányzati hatalom kiterjesztésének, és, amennyiben tényleg egzisztenciális fenyegetést jelent, világszerte, akkor erős világkormány kell, hogy megbirkózzon a fenyegetéssel.

CLAIRE FOX - A klímaaktivisták valójában az életünket megmenteni akaró kormányzat érvényesülését segítik elő.

A

USTIN WILLIAMS - Sok környezetista a legtöbb környezetista, az összes környezetista, akik radikális progresszív alternatíváknak tartják magukat, lényegében erősítik a mantrákat, és a teljes elit fősdorvonalú érveit.

CLAIRE FOX - A kormányzattal szembeni követelések alapján a kormányzat hirtelen jogot formál arra, hogy beavatkozhasson életünk minden zugába, és abba, hogy hogyan éljünk.

MATTHEW WILEICKI - A klímakérdéshez mindenféle narratívákat kapcsolnak. Mennyit fogyasztasz, hol költöd el a pénzed, mennyit utazol, kikkel lépsz kapcsolatba, milyen ételeket eszel, eszel-e húst. Valamilyen módon minden vezérelhető a klíma szemüvegén át.

ROSS MCKITRICK - Tegyük fel, hogy 20 évvel ezelőtt, valakinek az az ötlete támadt, hogy:
Nagyon szeretném betiltani az olcsó energiát.
Nagyon szeretném ellenőrizni az emberek készülékvásárlását.
Nagyon szeretném mindenkinek megmondani, hova mehet, és alapvetően egy minden feletti diktatórikus irányítást szeretnék.
Hát nem fog sikerülni.
Mindenki bolondnak tartaná, és nem törődne vele.
De... szaladjunk gyorsan előre 20 évet, és most éppen ez történik.

A közfinanszírozású nyugati elit, olyan nagy és erős, hogy képes mindenkire rákényszeríteni az hivatalos klímakonszenzust, és azt hatályba léptetni az iskolák, az egyetemek ellenőrzése révén, a kormányzatban és a média nagy részében.
Az olyan állami műsorszolgáltatók, mint a BBC, kiszorítják a klímakétkelőket.
A műsorszolgáltatást szabályozó testületek eltiltják a magánadókat a szkeptikus nézetek terjesztésétől, megfenyegetve őket azzal, hogy visszavonják műsorszolgáltatási engedélyüket.

BENNY PEISER - Ami csak akkor történhet meg, ha vészhelyzet van, ekkor ugyanis a nyitottság minden normális formáját és a demokráciát el kell nyomni.
Mert hogyan lehet másként kezelni egy vészhelyzetet?
Tehát hasonló helyzetben vagyunk, mint a leállások esetén,

amikor a normális viselkedésformákat,
a társas kommunikáció normál formáit,
a demokrácia bevett formáit lényegében ellehetetlenítették.

BENNY PEISER - Az aktivisták még azt is követelik,
hogy a kételkedés minden formája büntethető legyen.
Bizonyos munkakörökben és szakmákban ma már veszélyes
ellenvéleményt nyilvánítani a klímával kapcsolatban.
Nem meglepő, hogy az átlagosnál szkeptikusabbak
kétszer is meggondolják, mielőtt hangot adnak aggodalmuknak,
mert kockáztathatják a karrierjüket.
Kockáztathatják az üzletüket. Azt, hogy kirúghatják őket.

PATRICK MOORE - Lehetsz bármilyen profi
a tudományban, a jogban vagy az orvostudományban. Ha tagja vagy
valamilyen szakmai szervezetnek, vagy egy egyetemhez tartozol,
kirúghatnak, ha azt mondod, amit gondolsz.

BENNY PEISER - A következmény
egy mindent cenzúrázó, autoriter rezsim, ami kezébe veszi
minden mozdulat, minden szó, minden szándék irányítását.
Arra hivatkozva, hogy amit te teszel, az potenciális kockázatot
jelent
az emberiség túlélése szempontjából.
A klímátüntető elítéli a kapitalizmust.
De antikapitalista gyűléseiken
nehéz észrevenni bárkit is, aki fizikai dolgozónak néz ki.
Nincs köztük dokkmunkás, darukezelő, vasbetonszerelő,
de még kozmetikus vagy kamionos sem.
A kétkezi munkások, úgy tűnik, teljesen hiányoznak
ezekről a gyűlésekről, és jó okuk van a távolmaradásra.
A mai klímariogatók nem azon siránkoznak,
hogy a kapitalizmus nem termel eleget,
hanem azért, mert túl sokat termel.

CLAIRE FOX - A modern kapitalista rendszer,
jóléthez vezetett. Egyre több embernek
egyre több mindene lett.
A mai modern antikapitalizmus
a kapitalizmust azért kritizálja, mert túl sokat nyújt az emberek
számára.

STEVEN DAVIES - Úgy vélik, hogy a probléma
a kapitalizmussal az, hogy
tömegesen díjazza a hétköznapi dolgozókat.
És amit helyette akarnak, azt gyakran
nyíltan is megmondják: egy sokkal szigorúbb, egyszerűbb...
életmódot, amiben a tömeges fogyasztás,
a lakosság nagy részének fogyasztásra vonatkozó választási
lehetősége

ellenőrzés, sőt tiltás alá kerüljön.

BENNY PEISER – Kötelező lesz kevesebbet fogyasztani,
kevesebbet nyaralni, kevesebbet autózni,
kevesebbet enni, és így tovább.
Úgy tűnik, hogy ami sok környezetistát felháborít,
az nem a kapitalizmus kudarca, hanem a sikere,
ami megfizethető áruk bőséges előállításában nyilvánul meg
a tömegek számára.

CLAIRE FOX – Elértünk oda, hogy a hétköznapi dolgozók
a történelem egy pontján,
legalábbis a nyugati világban,
ahol a tömeggyártók lehetővé tették számukra,
olcsón juthatnak ruhához, élelmiszerhez, bútorhoz.
Ez a nézeteltérés oka, amikor a jómódú környezetisták,
megvetésüket fejezik ki a tömeges fogyasztás iránt.
Ember azokon a nagy, hatalmas tengerjáró hajókon.
Mintha ezek... mit csinálnak?
Istenem! Azok az örült srácok...
tönkreteszik Velencét, tudod, tönkreteszik azt a gyönyörű
helyet...
Mindannyiunké az a sok szép hely, nem? Várjunk csak, minek is
mennek oda?

STEVEN DAVIES – Ami itt megmutatkozik, az klasszikus
példája a képmutatásnak és az önzésnek,
közérdekű aggodalomnak álcázva.
Az ilyen zöldszozialistákat bizonyára
sokkal komolyabban vennék, ha önellátók lennének, ha
lecsökkentenék
saját fogyasztásukat a minimálisra, ha soha nem ülnének
repülőre.
Ehelyett állandóan arról dumálnak, hogy
az emberi fogyasztás tönkreteszi a bolygót,
de azok, akik mindezeket hangoztatják,
egyéltalán nem mutatják saját fogyasztás-csökkentésük jelét.
A környezetisták az ún. „nemnövekedést”
rajtunk keresztül akarják elérni, szétverve
hagyományos energia- és közlekedési rendszereinket,
valamint drágán és kényszerrel bevezetve
mindenféle megbízhatatlan alternatívát.
Ez már most hozza a kívánt hatást
az ipari gyártás terén, amit eltorzítottak
büntető zöldadókkal és -szabályozással,
és magasabb energiaárakkal.

TOM NELSON – A klímariogatás mögött álló embereket
a legkevésbé sem érdekli a gyártás.
Az égvilágon semmi közük nincs hozzá.
Nem ismernek olyan embereket, akik javak előállításán dolgoznak,

akiknek munkája és élete függ a gyártástól.
Nem izgatja őket az ipar, az ipari fejlődés.
Kifejezetten le akarják fejezni.
Kisii, Kenya, Kelet-Afrika.
Számos vezető környezetista szerint
a világ legszegényebb embereinek nem lenne szabad törekedni
a fejlett világban élő emberek életmódjának elérésére.
Mert a bolygó nem bírja el.
Grace Nyakenanda, egyike a sok afrikainak,
akiknek nincs áramuk és gázuk, hogy főzzenek,
és hogy fűtsék az otthonaikat.
A fa égéséből származó beltéri füst,
a szárított trágya: a szennyezés világszerte leghalálosabb
formája.
Milliók tüdőbetegségének oka,
a vakságnak és a korai halálnak.
Afrikának nem egyszerűen csak olcsó, megbízható áramra van
szüksége.
A mezőgazdasági termelékenység is hihetetlenül alacsony itt.
A növeléséhez műtrágya kell, ahhoz pedig fosszilis energia,
mint ahogyan a traktorokhoz és egyéb mezőgazdasági gépekhez is.
Jusper Machogu gazdálkodó.

JUSPER MACHOGU - Minden afrikai szeretné
a fejlődést. A mezőgazdaság növelése, javítása
lenne ennek az egyik legegyszerűbb módja.
A mezőgazdaság teljes mértékben fosszilis tüzelőanyagokhoz
kötődik.
A fosszilis tüzelőanyagokhoz, ahogy a nyugati nemzetek mondják,
nem lenne szabad hozzáférnünk.
Az Afrikában megtermelt élelmiszer körülbelül egyharmada
megrohad,
mielőtt a fogyasztókhoz kerülne.
Ennek a szörnyű pazarlásnak a megelőzése érdekében Afrikának
szüksége lenne műanyag-
csomagolásra, hűtőtérrel rendelkező teherautókra és jó utakra.
A nyugati környezetisták mindegyiket ellenzik.
Pedig mind magától adódik, az ipari fejlődéssel.
Mindegyik a megfizethető, fosszilis energiára támaszkodik.
A szennyezett ivóvíz miatti hasmenés még mindig megöli
az afrikai gyerekek százazezeit.
De a tiszta vízhez nagymennyiségű ipari víz szükséges,
víztisztító telepek, modern vízhálózat.
És ez csak olcsó energia esetén fog megtörténni.

JUSPER MACHOGU - Szerintem elég nyilvánvaló, hogy a nyugati
jólét a fosszilis tüzelőanyagoknak köszönhető.
Amikor kijelentik, hogy Afrikának nincs szüksége fosszilis
tüzelőanyagokra, elcsodálkozom.
Nem hinném, hogy azt akarnák, ami a mi javunkat szolgálná.
Nem akarják, hogy fejlődjünk, és ez azt jelenti, hogy

továbbra is éhezünk, és szegények maradunk.
A legtöbb embernek fogalma sincs, mi az a klímaváltozás, nem érdekli őket.
Csak ennivalót szeretnének az asztalukra.
Le akarják győzni a szegénységet, le akarják győzni az éhínséget.
Pénzre van szükségük az életük jobbá tételéhez, a felvirágzáshoz.
Ennyi az egész.

AUSTIN WILLIAMS - Amikor a fenntartható fejlődés kifejezést használják,
valójában arról van szó, hogy fejlődés: nincs.
Úgy értem, a lényeg pont az, hogy fejlődni
fenntartható módon azt jelenti, hogy ne használjunk túl sok energiát,
hogy ne használjunk túl sok szénét, hiszen a cél a nettó nulla.
Nem szabad túl sok természeti erőforrást használni,
nem szabad kielégíteni a fogyasztási igényeket,
mert a fogyasztás rossz dolog.
Tehát végső soron le kell számolni a fejlesztés gondolatával.

BENNY PEISER - A zöldek szerint az afrikaiak
soha nem használhatják saját erőforrásaikat úgy, ahogy az európaiak,
az amerikaiak, a kanadaiak, az ausztrálok használják a sajátjaikat.
Támogatják a büntetőadókat, a határadókat is
azon afrikai országok esetében, amelyek Európába akarnak exportálni,
amennyiben mégis használják erőforrásaikat. Így foglalható össze
a
zöld agenda etikai könyörtelensége és romlottsága.
De a klímariogatóknak egy valamibe beletörik a bicskájuk.
Afrikában és Ázsiában sok ország egyszerűen
figyelmen kívül hagyja a környezetisták követeléseit,
a nyugati kormányokét és nemzetközi ügynökségekét.
A kommunista Kína a becslések szerint
hetente átlagosan két új szénerőművet épít.
Kína most több szénét használ,
mint a világ többi része együttevve.

BENNY PEISER - Ez az egyik oka
annak, hogy ez az egész klímaprogram összeomlóban van.
Mivel a világ többi része nem csökkenti a kibocsátást,
nem lesz áttérés a megújulókra.
Sokak számára a klímariogatás nyugaton is
gyenge lábakon áll.

TOM NELSON - A hétköznapi emberek nem hülyék. Megtapasztalták,
hogy a képtelen követelések, újra és újra kudarcot vallanak.
Ez azt jelenti, hogy az emberekben kialakul egy mély és igazolt

cinizmus mindazzal kapcsolatban, amit a tudományos elit mond, és amit a kormányzat állít. Azt sulykolják, hogy a klímaválság orvoslásához le kell mondanunk az autókról. Többet kell fizetnünk az üzemanyagért, a fűtésért, a ruhákért, az élelemért. Repüljünk kevesebbet, korlátozva az úticélokat. Ez támadás a tömeges utazás, a tömegturizmus ellen, a tömeges fogyasztás ellen, de mindennek nincs tömegtámogatása.

CLAIRE FOX - A hétköznapi emberek kezdik felismerni, hogy sok pénzbe fog kerülni nekik, hogy egyszerűen úgy éljék az életüket, ahogyan eddig éltek, és ahogyan élni akarnak. És amint ez elkezdett valósággá válni, felfigyeltem arra, hogy az Egyesült Királyságban olyanok, akik korábban közömbösek voltak a környezetizmus iránt, hirtelen elkezdtek gondolkodni: Hogy merészelik mindezt megtenni? Hogy merik megpróbálni elvenni mindazt, amit mi nem luxusnak, hanem szükségletnek tekintünk.

AUSTIN WILLIAMS - A fenntarthatósági politika teljes egészében a visszafogásról, a korlátozásról szól, és arról, hogy kevesebbet engedhetünk meg magunknak, és nyilvánvaló, hogy ez a legtöbb ember számára száműzetést jelent a mindennapok biztonságából.

CLAIRE FOX - Tény, hogy létezik egy ideológia-vezérelt mozgalom, amelyben azt hirdetik, hogy az olcsó tömegtermelés, bármi is legyen az, probléma. Hála Istennek, nem kell csodálkozni azon, hogy az emberek megvetik a középosztályi jellegűnek látszó környezetista szemléletet. Szó szerint ezt mondják: Hogyan lehetne megakadályozni, hogy az emberek olcsó dolgokat vásároljanak a boltokban? Amikor a klímátüntető felmásztak egy földalatti vonatra a londoni East Enden, egyáltalán nem örültek nekik az ingázó dolgozók. Odamondogattak nekik megdobálták őket, és dühösen lerángatták őket a vonatról, és az aktivisták a peronon is durva fogadtatásban részesültek.

STEVEN DAVIES - Ha bemennél egy kocsmába, ahová az amerikai elnevezés szerint kékgalléros munkások járnak, és ha ott szkeptikus megjegyzéseket teszel a klímapolitikára, nem fognak kidobni. Épp ellenkezőleg, valaki talán hoz neked egy italt. Elmondhatják, hogy a klímavészhelyzet és a klímaválság szólamai mögött

valójában előítéletes rosszindulat van, továbbá
őellenük, az ő életmódjuk és meggyőződésük ellen irányuló
ellenségeskedés,
és az erőszakos felforgatás iránti sóvárgás.
A büntető és korlátozó politikák, amelyekben
a klímaváltozásra és a Covidra hivatkoznak, tiltakozásokat
váltottak ki,
Nagy-Britanniában, Kanadában és más nyugati országokban is.
Az elitellenes politikusok és mozgalmak
támogatottsága egyre nő.

CLAIRE FOX – Amit alábecsültek, az az a düh,
amit hétköznapi emberekkel találkozáskor hamarosan megtapasztalnak.
Majd annyit mondanak, hogy elég volt!
Tehát hirtelen kialakult ez az új mozgalom.
Sok dolgozó ember nem csupán szkeptikus, hanem pozitív előjellel
dühös is, a klímariogatás és minden abból fakadó dolog miatt.
Van egy gyanú, vagy talán felismerés, hogy ez
az éghajlatváltozás egy kitalált ijesztgetés, amit semmi más nem
vezérel,
csak a saját érdek és a sznobizmus, cinikusan népszerűsítve
az élősködő közfinanszírozású elit által,
akik egyre több pénzre és hatalomra sóvárognak.
Támadás indult a többiek szabadsága és jóléte ellen.

Fordította: Szarka László Csaba (2024.március 25.)

A magyar szöveg elérhető a PBK energia-munkacsoport weboldalán:
2026. január 24.